FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

fremsat den 6. december 1990 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

1. Kommissionen har i den forelagte sag først og fremmest nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat artikel 1 i Rådets direktiv 76/491/EØF af 4. maj 1976 om en fællesskabsprocedure for information og konsultation vedrørende priser på råolie og mineralolieprodukter i Fællesskabet (EFT L 140, s. 4).

2. Kommissionen har anført, at de belgiske myndigheder mellem fjerde kvartal 1980 og tredje kvartal 1986 gentagne gange har undladt, inden for den fastsatte frist, at meddele de oplysninger, der er foreskrevet i direktivets artikel 1. Det samme har været tilfældet siden udgangen af 1988. Da dette forhold ikke er bestridt af den belgiske regering, er det klart, at der er sket en tilsidesættelse af ovennævnte direktiv.

3. Kommissionen har imidlertid også nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat Traktatens artikel 5.

4. Kommissionen har anført, at sagsøgte gentagne gange har lovet at opfylde sine forpligtelser, men kun har holdt disse løfter under de af Kommissionen indledte administrative procedurer og anlagte sager, og at sagsøgte derfor ikke kan antages at have bistået Fællesskabet i udførelsen af dets opgaver, hvad sagsøgte er forpligtet til i henhold til Traktatens artikel 5, stk. 1.

5. Når henses til de her foreliggende omstændigheder, mener jeg, at Kommissionen bør gives medhold. Selv om Domstolen tidligere har fastslået, at det er ufornødent at tage stilling til, om en medlemsstat, der har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til et direktivs konkrete bestemmelser, som følge heraf også har tilsidesat sine forpligtelser efter Traktatens artikel 5 [1], mener jeg imidlertid, at vi her står over for en anden situation, og at der virkelig er tale om en særskilt tilsidesættelse af Traktaten.

6. Det kan nemlig ikke nægtes, at den sagsøgte medlemsstat kun har opfyldt sine forpligtelser under den direkte trussel om traktatbrudssag eller om en dom afsagt af Domstolen, og at den igen har tilsidesat sine forpligtelser, så snart denne trussel fortonede sig. Den sagsøgte medlemsstat har navnlig undladt at fremsende oplysningerne forskriftsmæssigt ganske kort tid efter den kendelse, hvorved Domstolen slettede den sag, Kommissionen tidligere havde anlagt på

* Originalsprog: fransk.

1 — Dom af 14.6.1990 (sag C-48/89, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 2425, præmis 14).

samme grundlag som den foreliggende sag og dernæst hævet, efter at den havde fået det indtryk, at sagsøgte ville bringe tilsidesættelsen til ophør (sag 277/86).

7. Det er klart, at en sådan adfærd er i strid med forpligtelsen til »loyalt samarbejde og bistand«[2], som ifølge Domstolens praksis påhviler medlemsstaterne ifølge Traktatens artikel 5, og at den ikke falder sammen med den blotte tilsidesættelse af forpligtelserne efter direktivets artikel 1.

8. Jeg skal her ligeledes erindre om, at Domstolen i to senere domme har fastslået, at det er i strid med artikel 5, at en medlemsstat gentagne gange nægter at udlevere dokumenter eller give oplysninger til Kommissionen under administrative procedurer eller retssager[3]. Det fremgår heraf, at den manglende overholdelse af artikel 5 i sig selv kan anses for en medlemsstats yderligere tilsidesættelse af sine forpligtelser.

9. Jeg skal herefter sammenfattende foreslå, at Domstolen fastslår, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 76/491/EØF og EØF-Traktatens artikel 5, idet det trods flere administrative procedurer og retssager vedvarende har undladt, inden for den fastsatte frist, at meddele Kommissionen alle oplysninger vedrørende priser på råolie og mineralolieprodukter, jf. direktivets artikel 1, og at Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

2 — Jf. bl.a. dom af 10.2.1983 (sag 230/81, Luxembourg mod Parlamentet, Sml. s. 255) og dom af 15.1.1986 (sag 44/84, Hurd, Sml. s. 29).

3 — Jf. dom af 22.9.1988 (sag 272/86, Kommissionen mod Den Hellenske Republik, Sml. s. 4875) og dom af 12.7.1990 (sag C-35/88, Kommissionen mod Den Hellenske Republik, Sml. I, s. 3125).